

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060302

DOM
2018-03-28
Stockholm

Mål nr
M 4613-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätt, mark- och miljödomstolen, dom 2017-04-26 i mål nr M 2853-16, se bilaga A

PARTER

Klagande

Länsstyrelsen i Västerbottens län

Motpart

OJ

SAKEN

Dispens från naturreservatsföreskrifter för att uppföra en renvaktarstuga vid sjön Dukkejaure i Vindelfjällens naturreservat

---

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsens i Västerbottens län beslut den 9 november 2016, ärende nr 521-8638-2016, att avslå ansökan om dispens från föreskrifterna för Vindelfjällens naturreservat.

Dok.Id 1392142

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Västerbottens län har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och fastställa länsstyrelsens beslut.

OJ har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Västerbottens län har anfört i huvudsak följande: En renvaktarstuga får enligt 16 § rennäringslagen uppföras om den behövs för rensköteln. OJ har själv angett att han inte är aktiv renskötare och att han inte bedriver ren-skötsel som huvudnäring i ett renskötsel företag. Samebyn har bekräftat att OJ inte är renskötande medlem i samebyn och att stugan inte behövs för ren-skötsel. Att en medlem i en sameby endast vid vissa tillfällen under året medverkar i renskötsel arbetet anser länsstyrelsen inte är att betrakta som aktiv renskötsel, och inte heller ett skäl för att få uppföra en renvaktarstuga på samebyns marker. En renvaktar-stuga ska användas vid renskötsel arbete. Att uppföra en stuga som ska nyttjas av en hel familj, mer eller mindre frekvent under året, anser länsstyrelsen inte är att betrakta som ett faktiskt behov för näringsverksamheten renskötsel. Den byggnad som OJ önskar uppföra kan inte anses omfattas av 16 § rennäringslagen.

Till sitt överklagande har länsstyrelsen bifogat en e-postkonversation med ordföranden i Grans sameby, TJ.

OJ har anfört i huvudsak följande:

Dukkejaure och området kring sjön har använts till jakt, fiske, bärplockning och bevakning av renar m.m. i generationer av honom och hans släkt. Nuvarande stuga är i dåligt skick och behöver bytas ut. Om de aktuella rättigheterna bara ska tillkomma aktiva renskötare med renskötsel som huvudinkomst, framstår det som att andra

renskötare och medlemmar endast bedriver en hobby eller kulturverksamhet. I förlängningen urholkas då allas rättigheter.

Han är visserligen inte aktiv renskötare i den mening att han har sin huvudsakliga inkomst från renskötseln, men han är med på renlängden med nio renar. Han har deltagit i renskötseln genom att se till så att de olika samebyarnas renar inte beblandar sig under vissa tider under maj månad. Han har också transporterat och tar gärna på sig att transportera bygg- och stängselmaterial. Vidare har han varit ordförande i Grans sameby i tre år.

Den aktuella renvaktarstugan är viktig för skötseln av byns renar, vilket bekräftas av att Grans sameby vid ett årsmöte har godkänt byggnad av renvaktarstuga i Dukkejaure. De uppgifter länsstyrelsen har åberopat kommer från en enskild ledamot i samebyn och har inte förankrats hos styrelsen eller vid ett årsmöte.

Till stöd för sin talan åberopar OJ protokollsutdrag från Grans Samebys årsstämma den 6 juni 2014 samt beslut om bygglov och strandskyddsdispens från Samhällsbyggnadsnämnden i Sorsele kommun den 26 maj 2015.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

OJ har ansökt om dispens från föreskrifterna för Vindelfjällens natur-reservat för att få uppföra en renvaktarstuga på 55 kvadratmeter vid sjön Dukkejaure. Mark- och miljödomstolen har funnit att OJ har rätt att uppföra den aktuella stugan med stöd av rennäringslagen och att den därmed inte är dispenspliktig. Den första frågan Mark- och miljööverdomstolen har att ta ställning till är därför om stugan omfattas av rennäringsrätten eller inte.

Så som mark- och miljödomstolen har konstaterat har en medlem i en sameby enligt 16 § andra stycket rennäringslagen rätt att uppföra en renvaktarstuga endast om den behövs för renskötseln. Vad OJ har anfört om att området länge har nyttjats av hans släkt, att han har nio renar på renlängden, att han varit ordförande i

Grans sameby och att han ibland bistår i skötseln av byns renar är inte tillräckligt för att den aktuella stugan ska anses behövas för renskötseln i rennärlingslagens mening.

Enligt uppgifter från ordföranden i Grans sameby känner dock samebyn inte till att OJ vaktar den södra gränsen så som han beskrivit. Ordföranden har vidare angett att OJ inte deltar i byns renskötsel annat än genom transport av stängsel, samt att den aktuella stugan inte behövs för renskötseln.

Mot bakgrund av ovanstående uppgifter samt vad som har framkommit om den planerade stugans storlek och användning bedömer Mark- och miljööverdomstolen att den inte kan anses omfattas av rennärlingsrätten enligt rennärlingslagen. Varken det förhållandet att samebyn vid årsmöte 2014 har gett sitt tillstånd till byggnation vid Dukkejaure eller att kommunen har gett bygglov och strandskyddsdispens ändrar denna bedömning. För att få uppföra stugan krävs därmed dispens från förbudet att företa ny byggnad i naturreservatsföreskrifterna.

Av förarbetena till miljöbalken framgår att avsikten med ett beslut om naturreservat ska vara att skapa ett definitivt skydd och att utgångspunkten ska vara att dispens ges endast i undantagsfall (prop. 1997/98:45, del 2, s. 75). Vidare får, enligt 7 kap. 26 § miljöbalken, dispens ges endast om det är förenligt med föreskrifternas eller förbudets syfte.

Av länsstyrelsens beslut om inrättande av naturreservat framgår att grunden för beslutet är den särpräglade fjällnaturen i området och dess betydelse för friluftslivet. Vidare anges att området är av väsentlig betydelse för kännedom om fjällens natur.

Vad som framkommit i utredningen ger inte stöd för att platsen där stugan ska uppföras saknar betydelse för naturreservatets syften. Mark- och miljööverdomstolen anser i likhet med länsstyrelsen att en stuga av aktuellt slag skulle få en ökad privatisering och verka avhållande på det rörliga friluftslivet. Det saknas särskilda skäl för att medge dispens. Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och länsstyrelsens beslut

att avslå ansökan om dispens från föreskrifterna för Vindelfjällens naturreservat fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Claes-Göran Sundberg, hovrättsrådet Hans Nyman, referent, tekniska rådet Bengt Jonsson och hovrättsrådet Christina Ericson.

Föredragande har varit Miranda Lymeus.

UMEÅ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-04-26
meddelad i
Umeå

Mål nr M 2853-16

KLAGANDE
OJ

MOTPART
Länsstyrelsen i Västerbottens län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Beslut av Länsstyrelsen i Västerbottens län den 9 november 2016 i ärende nr 521-8638-2016, se bilaga 1

SAKEN

Dispens från naturreservatsföreskrifter för att uppföra en renvaktarstuga vid sjön Dukkejaure i Vindelfjällens naturreservat

---

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver länsstyrelsens beslut och förklarar att föreskrifterna för Vindelfjällens naturreservat inte hindrar att OJ uppför den aktuella renvaktarstugan.

BAKGRUND

OJ ansökte den 13 oktober 2016 om dispens för att få uppföra en renvaktarstuga inom Vindelfjällens naturreservat. Länsstyrelsen avslag ansökan i beslut den 9 november 2016. Länsstyrelsens beslut har överklagats till mark- och miljödomstolen av OJ.

Mark- och miljödomstolen höll sammanträde i målet den 23 mars 2017.

YRKANDEN M.M.

OJ har yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens beslut och förklara att han ska få uppföra renvaktarstugan med stöd av rennäringslagen. För det fall han inte får uppföra renvaktarstugan med stöd av rennäringslagen har han yrkat att mark- och miljödomstolen ska bevilja dispens från reservatsföreskrifterna för den sökta åtgärden.

Länsstyrelsen har motsatt sig ändring av beslutet.

VAD PARTERNA HAR ANFÖRT

OJ har anfört i huvudsak följande. Han är renägare och har ett registrerat renskötsel företag. Till hösten år 2017 kommer han att införskaffa ytterligare 40 renkalvar från Idres sameby. Det är svårt att leva på renskötseln utan jakt och fiske och andra binäringar. Många som bedriver renskötsel är beroende av andra inkomstkällor och arbetar därför även inom gruvnäring, skogsplantering eller med röjningsarbete. Han har ingen huvudsaklig inkomst, utan får sin inkomst från allt möjligt. För två år sedan var han ordförande i Grans sameby. Han transporterar saker på fjället åt bland annat länsstyrelsen, polisen och samebyarna. Han jobbar även med radio och är en känd slöjdare. När det gäller skötseln av hans egna renar får han hjälp av sina vänner.

Till skillnad från flera andra som beviljats byggnadslov för och fått uppföra renvaktarstugor har han sökt dispens, vilket han i efterhand ångrar. Han menar att han inte behöver dispens för att uppföra renvaktarstugan. Den befintliga stugan på

platsen uppfördes år 1972 med telefonstolpar från televerket. Vid timringen lades gullfiber mellan stockarna, vilket lett till att den har ruttnat inifrån. Stugan är också för liten för att rymma honom, hans flickvän och hans tre barn samtidigt. Att bo där är som att bo i ett ruckel. Han vill därför sätta upp en ny timmerstuga i vilken varje familjemedlem får varsitt rum.

Den befintliga stugan är belägen i ett område där Grans sameby har sitt sommarviste. Den har en strategiskt väl vald plats i närheten av fjället Lijnåjvvie, som är beläget väster om sjön Dukkejaure. När renar från Grans sameby vandrar österut passerar de fjället Lijnåjvvie och kommer därefter mot deras stuga. Hans farfars far hade kåtor i området, på ön och mellan sjöarna och hans släkt har alltid varit där.

Han hjälper mestadels till med renskötseln på vårkanten när det är ett stort tryck mot området vid deras stuga. Han vaktar då den södra kanten av Grans samebys område. Under denna period, som varar i ca en månad, sover han över i stugan. Då renskötseln inte är bunden till en plats utan bedrivs över ett stort område finns det inte anledning att nyttja stugan under en längre tidsperiod. Han deltar vidare i renskiljningarna och är med på kalvmärkningarna om de sker i trakterna kring stugan. Vidare hjälper han andra renägare som vistas med sina renar på Ammarfjället eller i området däromkring. När renar från Grans sameby släpps kring sjöarna Stor- och Lill Tjulträsket, strax väster om Ammarnäs, vandrar de ibland upp på Ammarfjället och vidare mot deras stuga. Han styr då renarna söderut så att de inte kommer in på annan samebys område. Även hans dotter hjälper till med renskötseln och vistas vid stugan varje år. Den nya renvaktarstugan är således inte enbart till gagn för honom, utan även för hans barn och deras möjligheter att bedriva renskötsel i framtiden.

I och med att han sökt dispens för renvaktarstugan har synen på renskötsel blivit snäv och endast avsett själva renskötseln. Renvaktarstugor placeras ofta vid sjöar så att man ska kunna tillgodogöra sig fisket eller inom jaktområden så att man ska kunna tillgodogöra sig detta. Förr i tiden nyttjades stugorna, eller kåtorna, som man

hade då, för renskötsel, älgjakt, fiske och ripsnarning. När man inte höll på med kalvmärkning kunde man dra sig tillbaka till kåtan för att fiska och grava den fångade fisken. De avser att nyttja den nya stugan såsom kåtor och renvaktarstugor alltid har nyttjats, dvs. för att bedriva fiske och jakt men i huvudsak för att bedriva renskötsel.

I stället för att han och hans dotter bygger varsin stuga så bygger de en gemensam stuga och sprider på så vis inte ut sig på hela backen. Den stuga som var föremål för prövning förra gången var större än den aktuella (Umeå tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom den 12 maj 2016 i mål nr 3084-15; *domstolens anm.*). Den stugan skulle vara ihopsatt med en vedbod och vara försedd med en altan och ett stort yttertak. Detta för att kunna placera ved, nät och skotrar under taket. Länsstyrelsen var då av uppfattningen att taket var för brett. Han har därför minskat bredden på taket på den aktuella stugan.

När domstolen tolkar begreppet renskötsel bör den ta hänsyn till att renskötsel är ett brett begrepp och att renskötseln inte är vad det var för 20 år sedan. Möjligen kan den idag betraktas som en hobbyverksamhet eller en kulturbärande verksamhet. Det kan vara så att den som har en ren inhägnad och sysslar med slöjd kan få ut mer från renskötseln än den som har 100 eller 200 frigående renar. Om det ska vara möjligt att livnära sig på renskötsel måste renköttet börja behandlas som rysk kaviar och priserna på renkött höjas kraftigt. Ett renskötsselföretag kommer idag upp till 250 000 kr i omsättning samtidigt som utgifterna ligger på 300 000 kr och för att kunna livnära sig på renskötseln bör omsättningen ligga på cirka en miljon kr.

Länsstyrelsen vidhåller vad som anförts i motiveringen till det överklagade beslutet. De har därutöver gjort i huvudsak följande tillägg och förtydliganden. Länsstyrelsen har förståelse för att renskötsel är ett brett begrepp. Den form av renskötsel som enligt länsstyrelsens mening avses i 16 § rennäringslagen är dock aktiv renskötsel i den meningen att renskötseln utgör huvudnäringen i ett renskötsselföretag. Denna bedömning grundar länsstyrelsen i en policy inom myndigheten. I Umeå tingsrätts, mark- och miljödomstolens, dom den 12 maj 2016

i mål nr 3084-15 har OJ uppgett att han inte utövar aktiv renskötsel idag. Länsstyrelsen är fortfarande av uppfattningen att OJ inte utövar renskötsel på ett sätt och i en omfattning som innebär att den utgör huvudnäringen i ett renskötsselföretag.

DOMSKÄL

Den primära frågan i målet är om OJ, med stöd av renskötselrätten, har rätt att uppföra en renvaktarstuga inom Vindelsfjällens naturreservat utan hinder av naturreservatföreskrifternas förbud mot nybyggnationer.

Den planerade renvaktarstugan är tänkt att uppföras inom Vindelsfjällens naturreservat, drygt 100 meter från sjön Dukkejaure och inom Grans samebys betsområde. Enligt ansökan omfattar stugan 55 kvm. boarea. OJ är medlem i Grans sameby, äger renar och har enligt obestridda uppgifter ett registrerat renskötsselföretag. Vidare har framkommit att renvaktarstugan ska ersätta en redan befintlig stuga som inte längre fyller sin funktion.

För Vindelfjällens naturreservat gäller föreskrifter som meddelats av Länsstyrelsen i Västerbottens län den 25 februari 1974. Enligt föreskrifterna är det bl.a. förbjudet att företa nybyggnad. Från förbuden i naturreservatföreskrifterna finns dock undantag för samebyars rättigheter enligt bl.a. rennäringslagen (1971:437), RNL. Undantaget bör enligt mark- och miljödomstolens bedömning förstås på så vis att det även omfattar enskilda samebymedlemmars rättigheter.

Enligt 16 § RNL har medlem i sameby rätt att inom byns betesområde uppföra renvaktarstuga, kåta, förvaringsbod eller annan mindre byggnad som behövs för renskötseln. Det sagda innebär att om en bymedlem med stöd av RNL har rätt att uppföra en byggnad, kan medlemmen uppföra byggnaden inom naturreservatet utan att det aktualiserar förbuden i reservatföreskrifterna. Frågan är därför om OJ har rätt att, enligt 16 § RNL, uppföra den aktuella renvaktarstugan. Avgörande för den bedömningen är om renvaktarstugan behövs för renskötseln.

Länsstyrelsen har anfört att rättigheterna enligt 16 § RNL endast bör tillkomma den som har ett renskötsel företag i vilket rennärigen utgör huvudnärigen. Det är inte helt klart vad länsstyrelsen menar med påståendet. I målet står klart att OJ har ett registrerat renskötsel företag och det är inte möjligt att bedriva annan näring än rennärigen i ett sådant företag. Antagligen ska länsstyrelsen inställning förstås på så vis att myndigheten anser att rättigheterna enligt 16 § RNL endast bör tillkomma bymedlem som har sina huvudsakliga inkomster från rennärigen.

Vid instiftandet och tillämpningen av de tidigare renskötsellagarna, som inte innehöll särskilda bestämmelser om lagarnas tillämpningsområden, ansågs rättigheterna enligt lagarna endast tillkomma de renskötande samerna. Samer som inte bedrev renskötsel ansågs alltså inte kunna åtnjuta de rättigheter som är knutna till renskötelsen, även om det är oklart var den närmare gränsen drogs för vem som skulle anses vara renskötande same. Detta synsätt kan även nu anses gälla och kommer till uttryck framförallt genom 11 § RNL, som reglerar vem som är medlem i sameby. Det sagda kan dock inte anses innebära något egentligt stöd för att en bymedlem måste bedriva renskötsel i en viss omfattning, eller vara beroende av densamma för sin försörjning, för att åtnjuta rättigheterna enligt RNL. Enligt mark- och miljödomstolens mening framstår tvärtom en sådan tolkning av 16 § RNL som svår att förena med bestämmelsens ordalydelse.

I sammanhanget kan 17 § andra stycket RNL uppmärksammas, som reglerar länsstyrelsens möjlighet att besluta att same som inte är medlem i någon sameby får ta slöjdvirke för eget behov. I bestämmelsen har lagstiftaren markerat det förhållande att rättigheten endast bör tillkomma den som i vart fall delvis försörjer sig på slöjdande genom att uttryckligen ange att tillstånd endast får ges same som i en inte oväsentlig utsträckning ägnar sig åt sameslöjd (se prop. 1992/93:32 s. 184 f.). Något stöd för att ett liknande eller till och med längre gående försörjningskrav även skulle gälla enligt 16 § RNL, utan att detta framgår av bestämmelsen, står inte att finna i förarbetena eller praxis. Till detta kommer att den tolkning av 16 § RNL som länsstyrelsen förordar enligt mark- och miljödomstolens mening riskerar att medföra mindre lämpliga konsekvenser.

Enligt mark- och miljödomstolens mening ger 16 § RNL inte utrymme för annan bedömning än att en bymedlem har rätt att uppföra en renvaktarstuga om densamma uppfyller ett faktiskt behov för renskötseln. Utöver att det behov som ska tillgodoses måste vara av betydelse för renskötselns utövande bör krävas att uppförandet av byggnaden tillgodoser behovet på ett ändamålsenligt sätt. Det kan däremot inte anses tillräckligt att enbart konstatera att byggnaden kan användas för renskötseländamål. Att byggnaden kan komma att nyttjas för andra ändamål än renskötsel bör dock inte utesluta att byggnaden bedöms behövas för renskötseln. Vid den sammantagna bedömningen av om byggnaden behövs för renskötseln framstår det enligt domstolens bedömning som naturligt att beakta i vilken omfattning bymedlemmen bedriver renskötsel, hur angeläget det behov är som ska tillgodoses genom byggnaden samt byggnadens lämplighet för ändamålet med hänsyn till storlek, utförande och placering.

OJ har gjort gällande att det vid bedömningen av om renvaktarstugan behövs för renskötseln även ska beaktas att stugan möjliggör jakt och fiske, vilket också är hur stugorna historiskt har använts. Av RNL följer att en bymedlem har viss rätt till jakt och fiske inom samebyns betesområde. Att dessa rättigheter utgör ett inslag i renskötselrätten medför dock inte att rekvisitet renskötsel enligt 16 § RNL kan förstås på så vis att det även skulle inbegripa jakt och fiske.

Såsom länsstyrelsen anført har OJ i ett annat mål hos mark- och miljödomstolen anført att han inte längre utövar aktiv renskötsel. Vad OJ närmare avsett med påståendet är inte helt klart. I vart fall får han anses ha vidgått att han inte i någon större utsträckning aktivt tar del i skötseln av sina eller andras renar. Även i detta mål har framkommit att OJ tar hjälp av andra med skötseln av sina renar, att han ägnar sig åt annan verksamhet vid sidan av renskötseln och att han endast under en relativt begränsad tid varje år aktivt tar del i renskötsel. Att OJ endast i begränsad omfattning kan anses bedriva renskötsel talar mot att han ska anses ha rätt att uppföra en renvaktarstuga med stöd av 16 § RNL. Såsom ovan anført måste dock, enligt mark- och miljödomstolens

mening, även beaktas hur angeläget det behov är som ska tillgodoses genom byggnaden samt byggnadens lämplighet för ändamålet med hänsyn till storlek, utförande och placering.

OJ har bl.a. gjort gällande att han varje år under cirka en månads tid, under vårvintern, vaktar den södra gränsen av Grans sameby. Mark- och miljödomstolen finner ingen anledning att ifrågasätta OJ uppgifter härom eller vad han anfört om att det under den aktuella perioden är ett högt tryck mot det aktuella området. Uppgifterna har inte heller bestritts av länsstyrelsen. Att renskötseln ska bedrivas på så sätt att renarna såvitt möjligt hindras från att komma utanför samebyns betesområde följer av dels 65 § RNL, dels vad som framkommit i detta mål. Mark- och miljödomstolen finner mot bakgrund av det anförda att det behov som avses tillgodoses är av faktisk betydelse för renskötselns utövande och att behovet framstår som angeläget.

Vad sedan gäller renvaktarstugans lämplighet för ändamålet gör mark- och miljödomstolen följande bedömning. Uppförandet av renvaktarstugor framstår i allmänhet, med hänsyn till de stora områden renskötseln bedrivs på, som ett naturligt sätt att underlätta en effektiv bevakning av samebyns gränser. Utifrån tillgängligt kartmaterial och vad som i övrigt framkommit i målet framstår byggnadens tilltänka placeringen i detta fall som väl vald för bevakning av samebyns södra gräns. För samma slutsats talar även det förhållande att OJ och hans släkt, såvitt framkommit, sedan länge haft byggnader inom samma område för att möta samma behov. Stugan får även med hänsyn till storlek och utförande anses vara acceptabel för ändamålet (jfr RÅ 2010 ref. 96, där en 55 kvm. stor renvaktarstuga bedömdes utgöra en näringsfastighet).

Vid den sammantagna bedömningen av om renvaktarstugan behövs för renskötseln finner mark- och miljödomstolen att särskild betydelse bör fästas vid att det för renskötseln utövande är angeläget att samebyns södra gräns bevakas och att uppförandet av stugan framstår som ett ändamålsenligt sätt att möta behovet. Att OJ mer allmänt endast i begränsad omfattning kan anses bedriva

traditionell renskötsel har däremot något mindre betydelse. Av dessa skäl finner mark- och miljödomstolen att OJ har rätt enligt 16 § RNL att uppföra den tilltänka renvaktarstugan. Detta innebär i sin tur att byggnadens uppförande är undantagen från naturreservatsföreskrifternas förbud. Överklagandet ska därför bifallas. Domstolen gör därmed inte någon prövning av OJ andrahandsyrkande om dispens.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 17 maj 2017.

Tor Holst

Erik Olauson

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Tor Holst (ordförande) och tekniska rådet Erik Olauson. Föredragande har varit beredningsjuristen Johan Mattsson.